

Balina Walter'ın Penceresi

Yavuz DEMİRKIRAN

Balina Walter'in Penceresi

Yavuz DEMİRKİRAN

Balina Walter derin mavi denizde yüzüyordu; kuyruğu salınıyor, yuvarlak gözleri merakla parlıyordu. Daha önce hiç görmediği kayalık bir köşeyi keşfederken güneş ışınları benekli karnında dans ediyordu. Gözüne parlayan bir şey takıldı. Kayalık duvara yerleştirilmiş küçük bir cam pencereydi! Walter gözlerini kırpıştırıp yaklaştı; içeride ne olabileceğini merak ediyordu.

Pencereden Walter rengârenk cıvılcıvılcı minicik bir bahçe gördü. Küçük çiçekler el sallıyor, parlayan tohumlar yıldızlar gibi ışıldıyordu. Yaprak biçimli saçları ve taç yapraklı şapkaları olan minik yaratıklar, su verip tohum ekmekle meşguldü. Birinin kırmızı taç yapraklı şapkası vardı ve deniz kabuğundan bir sulama kabı taşıyordu. Walter'ın kalbi hayretle hızla çarptı. "Merhaba!" diye yumuşacık seslendi; kocaman sesi camdan usulca geçti.

Minik bahçıvanlar donakaldı, gözleri kocaman açıldı. Sonra kırmızı taç yapraklı şapkalı olan öne çıktı. "Ben Pip, baş bahçıvan!" diye cıvıladı. "Bu da Mabel, sırlarımızın bekçisi, ve Bruno, en küçüğümüz." Mabel yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve sevecenlikle gülümsedi. Mavi tulumlu Bruno, parlayan tohumlarla dolu küçük kovasını salladı. "Sen kocamansın!" diye kıkırdadı Bruno; aralıklı dişleriyle gülümsemesi Walter'ı güldürdü.

Walter burnunu usulca cama dayadı. "Burası neresi?" diye sordu. Mabel anlattı: "Bu bahçe camın arkasında gizli, büyük okyanus akıntılarından korunuyor. Pencere ışığın girmesini sağlıyor ve bize denizi gösteriyor." Walter'ın gözleri kocaman açıldı. "Yani bu sizin dünyanıza açılan bir pencere gibi!" Pip başını salladı. "Ve sen ilk ziyaretçimizsin. Daha önce hiç balinamız olmamıştı!"

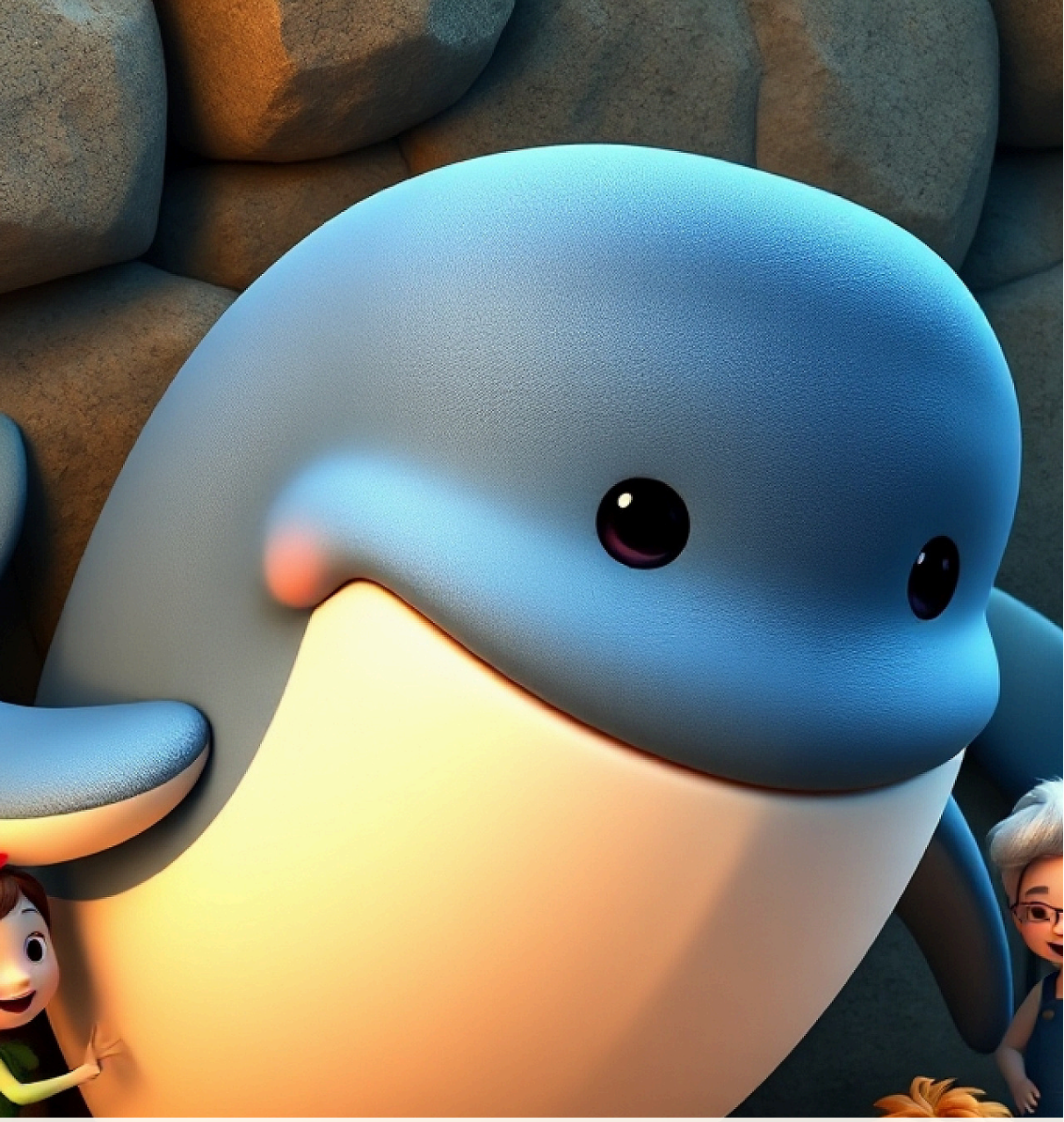
Bruno, Pip'in tuniğini ekiřtirdi. "Walter'a baheyi gsterebilir miyiz?" Pip bir an dřnd, sonra bařını salladı. "Ama ieri giremeyecek kadar byk. Baheyi ona getirebiliriz!" Bahıvanlar minik saksıları parlayan ieklerle doldurup pencereye tařdılar. Walter, camın nnde bir gkkuřağı renklerinin atığını izledi. "ok gzel!" diye fısıldadı. "Hareket eden bir resim gibi!"

Walter her gün pencereyi ziyaret etti. Engin okyanustan ve tanıştığı canlılardan hikâyeler getirdi. Bahçıvanlar ona gizli bahçelerini ve dünyalarını aydınlatan parlayan tohumları nasıl yetiştirdiklerini anlattılar. Bruno, Walter'a minik bir saksıya tohum eklemeyi gösterdi ve Walter bir yüzgeciyle dikkatlice yardım etti. "Doğuştan bahçıvansın!" dedi Pip ve Walter'a bir yosun bileziği verdi.

Bir sabah Walter geldiğinde bahçıvanları endişeli buldu. "Bahçenin üstündeki büyük kayalar kayıyor," dedi Mabel, kırışık gözleri kaygıyla doluydu. "Fırtına geliyor ve yuvamızı ezebilir!" Bruno kayalık duvardaki bir çatlağı gösterdi. "Pencere kırılabilir!" Walter minik bahçıvanlara baktı ve yardım etmesi gerektiğini anladı. "Endişelenmeyin," dedi. "Sizi koruyacağım."

Walter kayalık duvara doğru yüzdü ve kocaman gövdesini ona dayadı. Kayalar inledi ama dayandı. "Ben sizin kayanız olacağım!" diye seslendi dostlarına. Bahçıvanlar sevinçle bağırdılar. Hızla tohumlarını ve aletlerini toplayıp daha güvenli bir yere taşıldılar. Walter geniş kuyruğuyla gevşek taşları süpürdü, yüzgeçleriyle duvarı sağlamlaştırdı. Minik bahçıvanlar birlikte çalıştı ve Walter yardım etmekten gurur duydu.

Fırtına dönen akıntılarla ve karanlık sularla geldi. Walter pencerenin yanında kaldı; gövdesi dalgaların en kötüsünü engelliyordu. Minik bahçıvanlar içeride birbirine sokulmuş, camın titreyişini izliyordu. "Dayanın!" diye bağırdı Walter. Burnunu cama dayayıp gülümsedi. "Buradayım." Bahçıvanlar kendilerini daha cesur hissetti. Minicik bir şarkı söylediler ve Walter da onlara eşlik etti; derin sesi usulca gümbürdüyordu.

Fırtına geçti ve deniz sakinleşti. Walter kayaları usulca yerlerine geri koydu ve duvarı eskisinden daha sağlam yaptı. Pencere güvendedi ve içerideki bahçe zarar görmemişti. Pip, Walter'ın yüzgecine sarıldı. "Bizi kurtardın!" dedi. Mabel gülümsedi ve Walter'a minicik bir çiçek verdi. "Artık bahçemizin bir parçasısın." Bruno etrafta dans ederek minik yıldızlar gibi parlayan tohumlar saçtı.

I/ent, ie dua le
bic ia ragitet chere
not? 1.1?
hillolesba.

Walter önemli bir şey fark etti. "Pencerenize merak etmeseydim, hiç tanışamazdık," dedi. Mabel bilgece başını salladı. "Merak, dünyaya yeni pencereler açar. Dostları bir araya getirir." Bahçıvanlar da aynı fikirdeydi. Pencereyi başka meraklı ziyaretçilere açık tutmaya karar verdiler. Walter, gizli bahçeyi diğer deniz canlılarına anlatacağına söz verdi, ama elbette yalnızca iyi kalplilere.

O günden sonra Walter pencereyi her gün ziyaret etti, bazen yeni dostlar getirdi. Küçük bir denizati göz atmaya geldi ve utangaç bir denizyıldızı el salladı. Bahçıvanlar herkesi kucak açarak karşıladı. Bruno her ziyaretçiye dikmesi için parlayan bir tohum verdi. "Bahçemiz büyüyor!" dedi mutlulukla. Walter'ın yosun bileziği ona pencereyi bulduğu ve dostlar edindiği günü hatırlatıyordu.

Walter ve bahçıvanlar bahçeyi daha da güzelleştirmek için birlikte çalıştılar. Karanlıkta parlayan yeni çiçekler diktiler ve Walter bir su birikintisinin üzerine minik bir köprü kurmaya yardım etti. Pip, Walter'a deniz kabuğundan minicik bir şapka verdi ve Mabel deniz hikâyeleri anlattı. Bahçe, büyük küçük her türlü canlının neşeyle buluştuğu bir yer oldu.

Bir g n Mabel, Walter'ı pencereye  a ırdı. "Bir s rprizimiz var," dedi. Bah ıvanlar Walter'ın minicik bir resmini yapmı  ve bah enin i ine asmı lardı. "Artık hep bizimlesin," dedi Bruno. Walter'ın g zleri sevin  g zya larıyla doldu. "Siz de hep kalbimdesiniz," dedi. Dostluklarının sonsuza dek s rece ini bilerek  zel bir an payla tılar.

Walter, meraklı ve iyi kalpli olmanın harika serüvenlere yol açabileceğini öğrendi. Engin okyanusta yüzüp herkese pencereden ve minik bahçıvanlardan bahsetti. "Tuhaf bir şey görürseniz," diye öğüt verdi, "daha yakından bakın. Belki yeni bir dosttur." Walter her ayrıldığında bahçıvanlar el sallıyordu ve Walter denizdeki küçük penceresine hep döneceğini biliyordu.

Yani eğer bir gün denizin derinliklerinde yüzerken bir kayada parlayan bir pencere görürseniz, içeriye göz atın. Belki sizi bekleyen minicik bir bahçe ve dostlar bulursunuz. Balina Walter kesinlikle buldu ve merhaba demeye cesaret ettiği için hayatı zenginleşti. Merak pencereler açar, dostluk da onları ışıqla doldurur. Balinanın penceresinin dersi budur; paylaşılacak ve değer verilecek bir hikâye.